

че единокой си братъ щълъ да оздраве. Вие кажете това и го изоставите. Не, това е човъшко. Ти ще се задълбочишъ въ себе си, ще туришъ въ дѣйствие Божественото и ще се подпишешъ. Съ това едновременно ще вземешъ участие въ живота на този боленъ. Ако вие бяхте работили по този начинъ, половината болни, които имате, не биха сѫществували. Кашлицата показва, че въ умствения свѣтъ има дисхармонични мисли. Всекога когато хората страдатъ епидемически отъ кашлица, има обща дисхармония. Тази дисхармония не е грѣхъ на единъ човѣкъ, но общо прѣстъпление на всички хори. И тогава, по слабитѣ натури ще се засегнатъ отъ кашлица. Все трѣбва зло то да се излѣе прѣзъ нѣкаждѣ тѣзи, които кашлятъ, прѣзъ тѣхъ злото излиза навънъ.

Сега вие мислите за другия свѣтъ, но не се готовите, защото ви е страхъ. Комуто и да кажа, че утре ще замине за онзи свѣтъ, непрѣменно ще му протекатъ сълзи. Колко души биха се зарадвали, ако имъ кажа така? Веднага ще станете много сериозни. Нѣкой казва: искамъ да умра. Не, това не е вѣрно. Когато кажешъ, че искашъ да умрешъ, то значи да си готовъ да отидешъ въ другия свѣтъ и да ти е приятно това. Трѣбва да имате разбиране на нѣщата. Онзи, който умира по този начинъ, ще го повикатъ